

Роб Лойд е бил евангелизатор в Русия, Казахстан и Киргизстан. Има пет деца - двама родни синове и три осиновени момиченца от Русия.

Роб Лойд, пастор в Хонолулу, Хаваите, председател на Отдела за настойничеството

към Хавайската конференция и директор на Глобалната мисия, посети България от 6 до 14 май и

ПРЕЗ ЕСЕНТА НЕ СЕ СЕЕ

Роб Лойд за Хирошима, папата и есенните евангелизации у нас

направи обиколка на местата, където през ноември ще бъдат проведени евангелизации. Пред вестник "Християнска мисъл" той каза: "Много разчитам на вас да подготвите пътя на моя екип от 20 души. Имам предвид това, че извънредно важно нещо в този свят е проявата на последователност в даден процес. Например при отглеждането на пшеница най-напред се изорава почвата, наторява се, след това се оставя Бог да даде дъжд и слънце, за да узрее семето, и накрая се жъне. Ще бъде катастрофално, ако се промени този ред. Така е и в духовната област. Най-напред много внимателно се подготвя почвата, а после се

събира жетвата. Такъв беше и Исусовият метод: първо изпращаше учениците двама по двама във всички села и градове, които Той после щеше да посети. Вие трябва да подготвите пътя за евангелизациите тази есен. Запомнете - през есента ще правим жетва, а не сеитба."

Това изказване би трябвало да е добре познато на българските църкви, за които се предполага, че са изпробвали различни методи за "сеитба" на Евангелието във връзка с евангелизационната кампания от месец март тази година. Каква е основата за подобна сеитба пояснява Роб Лойд: "Вие може би

гледате на хората в службата си, училището, магазина, семейството като на потенциални кандидати за огненото езеро. Не бъдете като учениците, които считаха самаряните за толкова далеч от Божието царство, че нямаха търпение да ги хвърлят в пъкъл - поискаха огън от небето, който да изтреби цялата околност (и то 2000 години преди Хирошима!). Но Исус вижда в сърцата и казва, че жетвата е узряла."

На въпроса за конкретните практически действия Лойд отговори: "Обменете опит помежду си - проповедници и миряни. Вижте на кои места е била най-успешна последната евангелиза-

ция и какви методи са прилагани там. Помолете вашата Дивизия да изпрати хора, които да ви обучат."

В заключение той каза: "Събитията около смъртта на папата бяха точно изпълнение на пророчествата: раната на пъкъл - поискаха огън от небето, който да изтреби работата, преди да е станало трудно за проповядване. Апелирам за вашите сериозни усилия в подготовката на евангелизацията. Най-важен е редът - приготвянето предшества проповядването. Нека този път постигнем максимум успех!" ХМ

15 ГОДИНИ НАЗАД

В този брой в рубриката, която отбелязва 15-та годишнина на вестник "Християнска мисъл", ви предлагаме части от статията "Молитвата

и Христовата поръчка", излязла в бр. 1 на информационното издание на ЦАСД, стартирало през 1990 г. под името "Адвентен вестител".

ПРЕДЛОЖЕНИЕТО НА ХРИСТОС ЗА ЖЕТВАТА

В Матей 9 гл. виждаме Исус, заобиколен от голямо множество, което Го притиска, за да почувства Неговото докосване или лекуване, да чуе думите Му, носещи надежда. Мисля си, че в този момент Той не би могъл да не съзре през вековете милиардите, които живеят в наши дни. Любящото Му сърце се топеше от мъка, когато ги виж-

даше да умират поради незнание за спасението. Той каза: „Жетвата е голяма, но работниците са малко“ (Мат. 9:37). Забележете, че първото действие, което Исус предложи на учениците Си, бе да се молят. „За това молете се Господарят на жетвата да изпрати работници на жетвата Си.“ (Мат. 9:38) По-малко ли изисква Той днес от адвентистите?

Джон Уесли

Уилям Милър и Джеймс Уайт (вдясно)

СТОГОДИШНАТА МОЛИТВА

Чували ли сте за стогодишната молитва? Тя е започнала сред обществото на моравски изгнаници в Хернхут, Саксония, през 1727 г. Водена от граф Цинцендорф, една група от 24-ма мъже и 24 жени прави завет да прекарва всеки ден по един час в молитва за изгубения свят. Скоро и други се присъединяват към тази почасова молитва. Както свещеният огън е горял върху олтара в скинията и никога не се е допускала да изгасне, така и молитвите на това общество продължавали, разпределени от часовниковата стрелка, неспирно, 100 години!

В резултат на това за

шест месеца 26 души от групата изявили желание да заминат като мисионери там, където Господ ги изпрател. Към 1792 г. - 65 години след началото на молитвата, това малко общество вече било дало 3000 мисионери. Някой от тях е свидетелствал на Джон Уесли, инициатора на голямото Пробуждане в Англия и Америка през XVIII век.

Може би не сме доценили факта, че стогодишната молитва е довела и до движението на Уилям Милър, а оттам и до създаване на адвентното движение. Каква огромна сила има молитвата!

БЯХТЕ ЛИ НА ПРОПОВЕД

НАУКАТА НА СПАСЕНИЕТО СЕ НАУЧАВА ОТ ОПИТ

Прославяните хора в света, така наречените велики и мъдри хора, с цялата си прехвалена мъдрост, не можаха да вникнат в характера на Христос. Те Го осъдиха по Неговата външност, по смириенето Му - изразяващо се в това, че Той стана човешко същество. Но на рибарите и бирниците бе дадено да видят Невидимия. Дори учениците не можаха да разберат всичко, което Исус желаше да им открие, но от време на време, когато се предаваха на силата на Святия Дух, умовете им биваха просветлени. Те осъзнаваха, че могъщият Бог, скрит под покривалото на човешкото естество, беше с тях. Исус се радваше, че макар това познание да не беше притежание на мъдрите и разумните, то бе разкрито на тези

БИБЛИЯ ЗА РАЗМИСЪЛ

²¹Исус се зарадва в Духа и каза: "Благодаря Ти, Отче, Господи на небето и земята, че си скрил това от мъдрите и разумните, а си го открил на неръстните. Да, Отче, защото така Ти се видя угоден."

²²Всичко Ми е предадено от Моя Отец; и освен Отец никой не знае кой е Синът; и никой не знае кой е Отец, освен Синът и онзи, на когото Синът би благоволил да открие."

²³И като се обърна към учениците, им каза насаме: "Блажени очите, които виждат това, което вие виждате."

²⁴Защото, казвам ви че много пророци и царе пожелаха да видят това, което вие виждате, и не видяха; и да чуят това, което вие чувате, и не чува."

Евангелие от Лука, глава 10

скромни хора. Често, когато Той представяше старозаветните Писания и показваше как са приложени за Него и за делото на изкуплението, те биваха събуджани от Неговия Дух и се издигаха в небесна атмосфера. Учениците имаха по-ясно разбиране за духовните истини, изго-

ворени от пророците, отколкото писателите, които ги бяха записали. Сега може да четат старозаветните писания не като доктрините на книжниците и фарисеите, не като словата на мъдри хора, които са умрели отдавна, но като ново откровение от Бога. Единственият начин

да разберем истината по-добре е да пазим сърцето си чувствително и подчинено на Христовия Дух. Душата трябва да бъде изчистена от суета и гордост и изпразнена от всичко, което притежава, и там да бъде поставен тронът на Христос. Човешката наука е твърде ограничена, за да обхване изкуплението. Планът на изкуплението стига толкова далеч, че философията не е в състояние да го обясни. Той ще си остане завинаги тайна, която и най-задълбоченият ум не може да схване. Науката на спасението не може да бъде обяснена, а се научава от опит. Само този, който вижда собствената си греховност, може да осъзнае ценността на Спасителя.

Из "Животът на Исус"

КОНСЕРВАТИВНИТЕ ЦЪРКВИ СА ПО-ЗДРАВИ ОТ ЛИБЕРАЛНИТЕ

Продължава от стр.1

И именно когато една църква е достатъчно принципна, когато достатъчно вярно и несмекчено представя ясните Божии изисквания към хората, тя печели много повече тяхното уважение, защото живеещите в света чувстват своя дефицит и едно църковно общество със светски характер не може да им предложи решение на собствения им проблем. Вместо това една форма на живот, отделен от Бога, се заменя с друга форма на такъв. Но духовното напрежение остава, не се отваря вратата за навлизането на Божията сила.

Това, от което целият свят се нуждае днес, е нещо различно от вече

твърде познатото - от ширещата се духовна разруха и поквара. Хората, преситени и отворили се от нея, търсят образци на чистота и вяроност и са склонни да възприемат високи изисквания към самите себе си, защото се нуждаят от себеуважение.

Не е ли време да разберем как можем да им бъдем полезни? Не е ли време да се изправим пред огледалото на Божието Слово и да си отговорим на въпроса защо Исус привличаше с такава сила една голяма част от слушателите Си? Време е да разберем, че компромисите не само отделят нас самите от Бога, но и затрудняват пътя на другите в обкръжението ни, които Го търсят. ХМ